

استبداد

بیست درس از قرن بیستم

تیهوتوی استایلر

ترجمه‌ی

پژمان طهرانیان

فرهنگنشرنو
با همکاری نشر آسیم
تهران - ۱۳۹۹

فهرست مطالب

۱۱	پیشگفتار: تاریخ و استبداد
۱۷	پیشاپیش اطاعت نکنید.
۲۲	از نهادها دفاع کنید.
۲۵	حوستان به کشور تک حزبی باشد.
۳۱	در مورد چهره‌ی جهان احساس مسئولیت داشته باشید.
۳۷	اصول اخلاق صنفی - حرفه‌ای را از یاد نبرید.
۴۱	حوستان به شبه نظامیان باشد.
۴۶	اگر مجبورید مسلح باشید، فکورانه عمل کنید.
۵۰	متمايز شويد.
۵۷	با زبان تان مهربان باشید.
۶۴	به حقیقت باور داشته باشید.

پیشگفتار

تاریخ و استبداد

تاریخ تکرار نمی شود، ولی درس می دهد. «پدران مؤسس» [مؤسسان قانون اساسی امریکا]^۱، وقتی در مورد قانون اساسی این کشور بحث می کردند، از تاریخی که می شناختند درس می گرفتند. آنها، نگران فروپاشی جمهوری دموکراتیکی که خیالش را در سر می پروراندند،

۱. Founding Fathers: اصطلاحی که وارن گ. هارдинگ (بیست و نهمین رئیس جمهور تاریخ امریکا) در ۱۹۱۶ برای اطلاق به مؤسسان قانون اساسی امریکا وضع کرد. ریچارد ب. موریس مژخ در سال ۱۹۷۲ این هفت نفر را به عنوان «پدران مؤسس» شناسایی کرد: جان آدامز، بنجامین فرانکلین، الکساندر همیلتون، جان جی، توماس چفیرون، جیمز مدیسون، و جورج واشینگتن، که سه نفرشان عضو کمیته‌ی پنج‌نفره‌ای بودند که بیانیه‌ی استقلال امریکا از بریتانیا را هم در ۱۷۷۶ امضا کردند. اما برخی بر این عقیده‌اند که اصطلاح «پدران مؤسس» باید به همه‌ی کسانی از همه‌ی اصناف و حتی شهر و ندان عادی اطلاق گردد که به هر نحوی در استقلال امریکا و تأسیس قانون اساسی این کشور نقش داشته‌اند. —^۳

- ۷۱ تحقیق کنید.
- ۷۹ با دیگران چهره به چهره شوید و گپ بزنید.
- ۸۱ سیاست جسمانی را به کار بیندید.
- ۸۴ پایه‌های زندگی خصوصی را محکم کنید.
- ۸۹ در کارهای خیر مشارکت کنید.
- ۹۲ از همتایان تان در کشورهای دیگر بیاموزید.
- ۹۶ حواس‌تان به کلمات خطرناک باشد.
- ۹۹ وقتی که معحال از راه می‌رسد، آرامش خود را حفظ کنید.
- ۱۰۶ میهن‌دوست باشید.
- ۱۱۰ تا می‌توانید شجاع باشید.
- ۱۱۱ پی‌گفتار: تاریخ و آزادی

پیشاپیش اطاعت نکنید.

بیشتر قدرت استبداد را آزادانه و با میل و رغبت به آن بخشیده‌اند. در این گونه بُرهه‌های زمانی، افراد پیشاپیش به این فکر می‌کنند که یک حکومت سرکوبگرتر چه خواهد خواست، و سپس خودشان بی‌آنکه از آنها خواسته شود همان را تقدیم می‌کنند. شهروندی که خود را این گونه تطبیق می‌دهد به قدرت می‌آموزد که چه کارها می‌تواند بکند.

اطاعت پیش‌اپیش مصیبیتی سیاسی است. شاید حکمرانان از ابتدا نمی‌دانسته‌اند که شهر و ندان مایلند با فلان ارزش یا بهمان اصل کنار بیایند. شاید یک رژیم تازه از ابتدا ابزار مستقیم برای تأثیرگذاری بر شهر و ندانش را به نحوی از انحصار در اختیار نداشته است. پس از انتخابات آلمان در ۱۹۳۲ که در نتیجه‌ی آن آدولف هیتلر^۱ امکان یافت دولت تشکیل دهد، یا پس از انتخابات ۱۹۴۶ چکسلواکی که کمونیست‌ها در آن پیروز شدند، گام مهم بعدی اطاعت پیش‌اپیش بود. از آنجایی که در هر دو مورد به تعداد کافی بودند مردمانی که داوطلبانه خدمات‌شان را در اختیار سران تازه بگذارند، نازی‌ها و نیز کمونیست‌ها هردو دریافتند که می‌توانند به سرعت به سمت تغییر کامل رژیم حرکت کنند. دنباله‌روی‌های سرسری اولیه بعدها قابل برگشت نیست.

در اوایل ۱۹۳۸، آدولف هیتلر که دیگر قدرتش در آلمان ثابت شده بود، همسایه‌اش اتریش را تهدید به اشغال و العاق بخاک آلمان می‌کرد. پس از آنکه صدراعظم اتریش تسليم شد، این اطاعت پیش‌اپیش مردم اتریش بود که سرنوشت یهودیان اتریشی را رقم زد. نازی‌های اتریشی یهودیان را می‌گرفتند و وادار به ساییدن و شستن خیابان‌ها می‌کردند تا نمادهای اتریش مستقل را بزدایند. و آنچه در اینجا بیش از هرچیز اهمیت داشت آن بود که غیرنازی‌ها هم با

۱. Adolf Hitler: پیشوای حزب نازی، صدراعظم آلمان از ۱۹۳۳-۱۹۴۵

علاقه و محض سرگرمی نظاره‌گر بودند. نازی‌ها که فهرست املاک و دارایی‌های یهودیان را در اختیار داشتند هرچه توانستند ذردیدند. و باز مهم‌تر آنکه دیگرانی هم که نازی نبودند با ذردان همدستی می‌کردند. نظریه‌پرداز سیاسی هانا آرنت^۲ چنین به یاد می‌آورد که «وقتی که ارتش آلمان اتریش را اشغال کرد و همسایه‌های غیریهودی شروع به غارت خانه‌های یهودیان کردند، یهودیان اتریش دست به خودکشی می‌زدند.»

اطاعت پیش‌اپیش اتریشی‌ها در ماه مارس ۱۹۳۸ به سران بلندپایه‌ی نازی آموخت که امکان چه کارهایی را دارند. در ماه اوت همان سال در وین بود که آدولف آیشمن^۳ «اداره‌ی مرکزی کوچاندن یهودیان» را راه‌اندازی کرد. در نوامبر ۱۹۳۸ نازی‌های آلمانی، در پی آنچه در ماه مارس همان سال در اتریش روی داد، برنامه‌ی کشتار جمعی ملی را که با نام «کریستالناخت»^۴ شناخته شد سازماندهی کردند.

در ۱۹۴۱ که آلمان به اتحاد جماهیر شوروی حمله کرد، «إس‌اس»‌ها به ابتکار خود روش‌هایی برای کشتار جمعی ابداع

۱. Hannah Arendt: نظریه‌پرداز سیاسی تأثیرگذار امریکایی آلمانی تبار، صاحب حدود بیست کتاب و صدها مقاله. -م.

2. Adolph Eichmann

۳. Kristallnacht؛ شب کریستال، از آن به «شب شیشه‌های شکسته» نیز یاد می‌شود. در این شب (غروب روز نهم نومبر) شیشه‌های مغازه‌ها و ساختمان‌ها و کنیسه‌ها را شکستند و حدود نود یهودی کشته شدند و سی هزار مرد یهودی را نیز در اردوگاه‌های کار جمعی بازداشت کردند. -م.

بودند با میلگرام هماهنگ بودند و فقط وانمود می‌کردند که به آنها شوک وارد شده است. طی این آزمایش یادگیری، هنگامی که آزمایش‌شوندگان به کسانی که شرکت‌کنندگان در آزمون بودند (به خیال خودشان) شوک می‌دادند، با صحنه‌ای هولناک مواجه می‌شدند: کسانی که آنها نمی‌شناختند و شخصاً هیچ گله و شکایتی هم از آنها نداشتند ظاهراً زجر زیادی می‌کشیدند: به شیشه‌ی پنجه ره می‌کوییدند و از درد قلب می‌نالیدند. با این همه، بیشتر آزمایش‌شوندگان از دستور العمل‌های میلگرام پیروی می‌کردند که (به خیال خودشان) شوک الکتریکی بیشتری وارد کنند تا وقتی که قربانیانشان بمیرند. حتی کسانی هم که این راه را تا مرگ (مرگ ظاهری) همنوع‌شان ادامه نمی‌دادند، بدون اینکه جویای سلامت دیگر شرکت‌کنندگان باشند، آزمایش را ترک می‌گفتند.^۱

میلگرام به این دریافت رسید که مردم در برابر قوانین تازه در موقعیتی تازه بسیار پذیرا هستند و، اگر از مقامی جدید دستور بگیرند، تعامل و اراده‌ی شگفت‌انگیزی به آزار رساندن و کشتن دیگران در خدمت اهدافی تازه دارند. میلگرام چنین یاد می‌کرد: «اطاعتی که دیدم آن قدر شدید بود که دیگر چندان ضرورتی ندیدم که آزمایش را به آلمان ببرم.»

۱. شرح مفصل‌تری از این آزمایش در کتاب وضعیت آخر (نوشته‌ی تامس هریس، ترجمه‌ی اسماعیل فصیح، نشر نو، چاپ سی و سوم، صص. ۳۱۳-۳۱۱) آمده است. - م.

کردند بدون آنکه دستوری در این مورد دریافت کرده باشند. آنها خواست ماقوچ‌هایشان را حدس زدند و نشان دادند امکان چه کارهایی وجود دارد. کاری که آنها کردند بسیار فراتر از گمان خود هیتلر بود.

اطاعت پیش‌پیش از همان ابتدا به معنای تطبیق دادن خود با موقعیت جدید به طور غریزی و بدون تفکر و تأمل است. آیا فقط آلمانی‌ها چنین کارهایی انجام می‌دهند؟ استثنای میلگرام روان‌شناس امریکایی^۱ با تأمل در قساوت‌های نازی‌ها می‌خواست نشان دهد شخصیت خودکامه‌ی خاصی در کار بوده که توضیح می‌دهد چرا آلمانی‌ها چنان رفتاری داشته‌اند. او آزمونی ابداع کرد تا این مسئله را به بوته‌ی آزمایش بگذارد، اما نتوانست اجازه‌ی انجام آن را در آلمان بگیرد؛ بنابراین همین آزمون را در سال ۱۹۶۱ در یکی از ساختمان‌های دانشگاه پیل انجام داد – تقریباً در همان زمانی که آدولف آیشمن به دلیل نقشش در کشتار جمعی یهودیان به دست نازی‌ها در بیت المقدس محکمه می‌شد.

میلگرام به آزمایش‌شوندگان (که برخی دانشجویان پیل و برخی ساکنان شهرستان نیو ہیون بودند) گفت که قرار است آنها، طی آزمونی در مورد یادگیری، شرکت‌کنندگان دیگر را شوک الکتریکی بدهند. در واقع، افرادی که به سیم‌هایی در آنسوی پنجه وصل

1. Stanley Milgram (1933-1984)